

звание — Аннали на Римската Република отъ Кремуция Корда. просто възмутително нѣщо! Авторътъ хвали злодѣецътъ Брута и нарича убиецъ божественниятъ Юлиа Цезаря, а Кассия — послѣденъ отъ римляните! Какво ви са струва?! Та само за това едно трѣбало да са отсѣче тая рѣка, която са е осмѣлила да напише подобни изражения. Сичката тая история, отъ началото и до краятъ, е напълнена — ако не съ явно престѣпни, то съ двусмислени, изражения и съ неумѣстни похвали камъ напрежната свобода, а следователно — съ неблагоприятно положение камъ настоящия рѣдъ на работите. Цезарьтъ не обича тие възгласи за свободата, за гражданските правдини и за славата на старий Римъ, подъ които обикновено са стараятъ да скриятъ възбужданията си камъ необузданность и камъ безначалие. Безъ съмнѣние, за подобни нѣща Кремуций Кордъ би трѣбало да ся предаде на съдъ предъ сенатътъ. Злодѣецътъ, на когото престѣпните намѣрения не сж раскрыти напълно, ще да стане още по-дерзновенъ. Справедливостта изисква, щото сичките тайни замисли на неблагонамѣренниятъ да бждатъ изявени, за да може, тѣй да кажа, да са истрѣби самиятъ сокъ на злото. Безъ съмнение, ако Кремуций Кордъ е дерзналъ да напише подобни рѣдове въ своята история и съ това е похвалилъ безсрамно убийците на Юлиа Цезаря, то са разбира, че той е питалъ злоба и камъ императорътъ, и камъ съществующия рѣдъ на работите. Това трѣба да са докаже по-ясно. Императорътъ би желалъ, щото сичката тайна на душата на тоя злонамѣренъ човѣкъ да бжде раскрыта. . . . Разбира са, ежобразно съ строгата истина и безъ никаква клѣвета, която са наказва по-строга отъ сичките други престѣпления.